

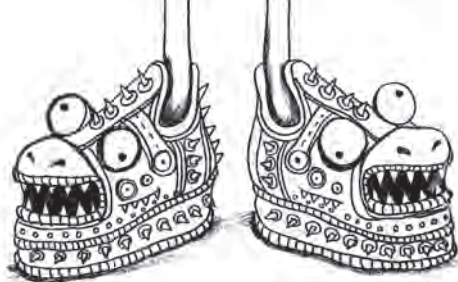

Naslov originala
Liz Pichon
SHOE WARS

Copyright © Liz Pichon Limited, 2020
Translation copyright © 2020 za srpsko izdanje, LAGUNA

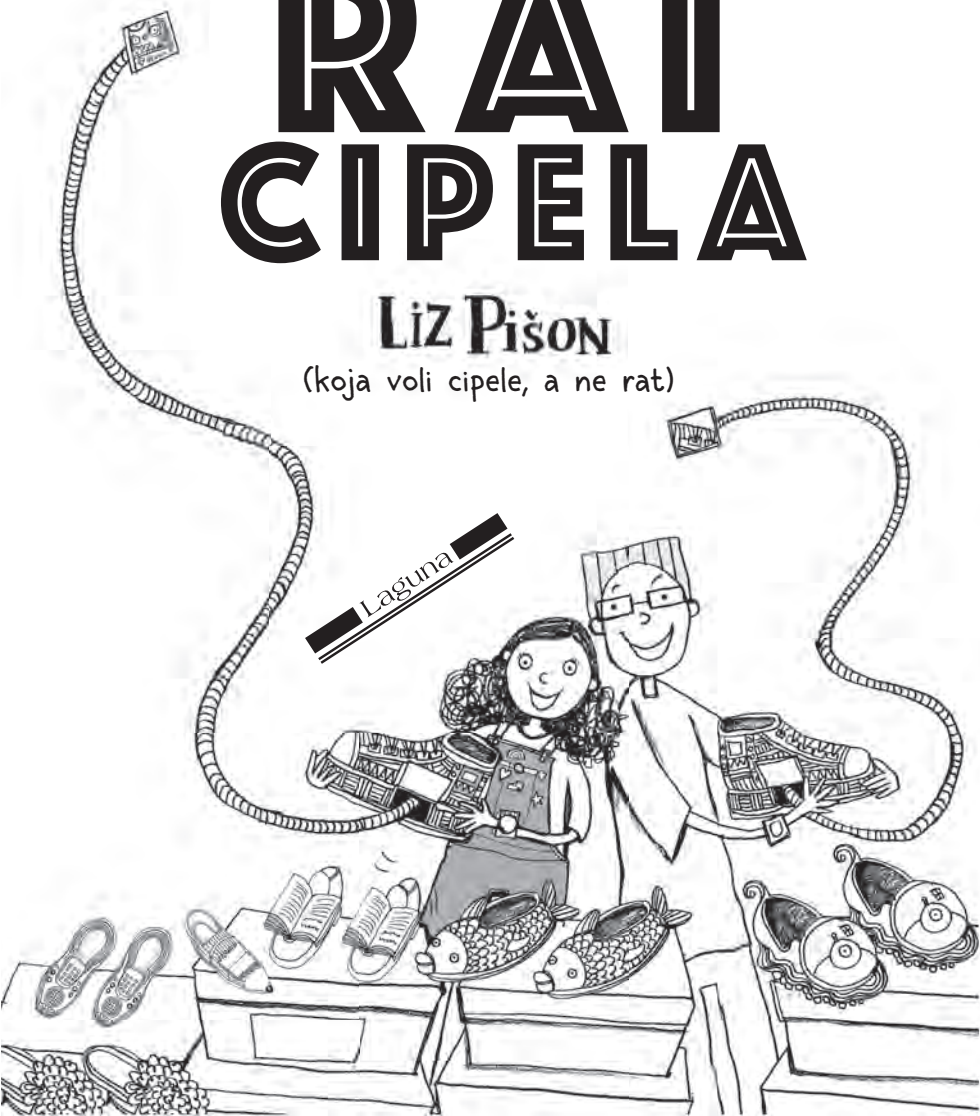
Prevod
Draško Roganović

RAT CIPELA

LIZ PIŠON

(koja voli cipele, a ne rat)

Laguna

Za
MARKA

(srećna ti 30.
godišnjica!)

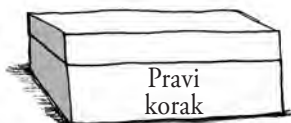
♥ xxx

OBUĆAKNUT,

Onaj koji nosi obuću koja mu ne pasuje.

Ko bi rekô?

Ima jedna stara izreka, koja glasi otprilike **OVAKO**:

*Možete ŠTOŠTA naučiti
o nekome na osnovu
obuće koju nosi...*

Mislite li da je to tačno?

Evo, pogledajte sad svoju obuću.

Šta ona govori o VAMA?

Da li volite **sport**?

A možda vam prija da se *opustite*.

Ili ste možda kasnili u školu pa ste ih **pobrkali**?

Ali NIJE svaka obuća onakva kakvom se čini...

Evo dva para cipela.

(Oba će se i te kako pojavljivati u ovoj priči.)

PAR A ima **OGROMNE, IZBEČENE**

OČI, preteće metalne šiljke

i **ŠIROKA**, razjapljena

usta prepuna *oštrih zuba*,

kao i, ako im se išta približi,

senzore koji **REŽE**. Ove

cipele izgledaju **zastrašujuće**. I ako biste ih nosili,

svakako biste se isticali u gomili, *nego šta*.

A **PAR B** su fine, uredne cipele s ravnim đonom,

kakve biste mogli da nosite u školu, pošto

nastavnici **OBOŽAVAJU** praktič-

nu obuću, zar ne? A ove cipele su

praktične, iako su malkice dosad-

njkave.

STOGA, ono **NAJVAŽNIJE PITANJE** glasi:

Koji par biste VI obuli kad biste se zadesili u **SLEDEĆOJ** situaciji? _____ ▷

Zamislite da idete ulicom i zviždućete neku **veselu melodiju**. (A ako ne umete da zviždućete, zamislite da **PEVATE**.)

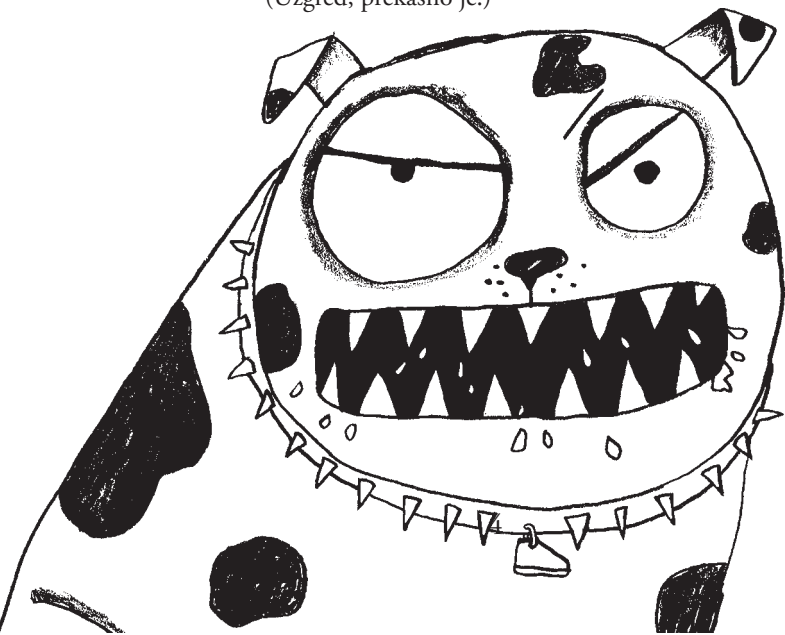

Kad **NAJEDNOM**, začujete psa kako **GLASNO** laje. Okrenete se, a on trči ka vama, i to **NE** na onaj prijateljski „počeši me po stomaku“ način. A što vam je pas bliže, to ljuće deluje – i to mislim baš **NAROGUŠENO**. Zubi mu se presijavaju od psećih bala što mu cure iz **USTA!**

I vaša prva pomisao je: **BEŽIM!**

Što brže možete, dok još nije prekasno!

(Uzgred, prekasno je.)

Grrrr

Pas vam je već za petama i reži.

Držite dah i ne mrdate ni makac, u nadi da ne namera-
va da vas ujede.

(I te kako namerava da vas ujede.)

Pas sužava oči i prilazi vam sve bliže.

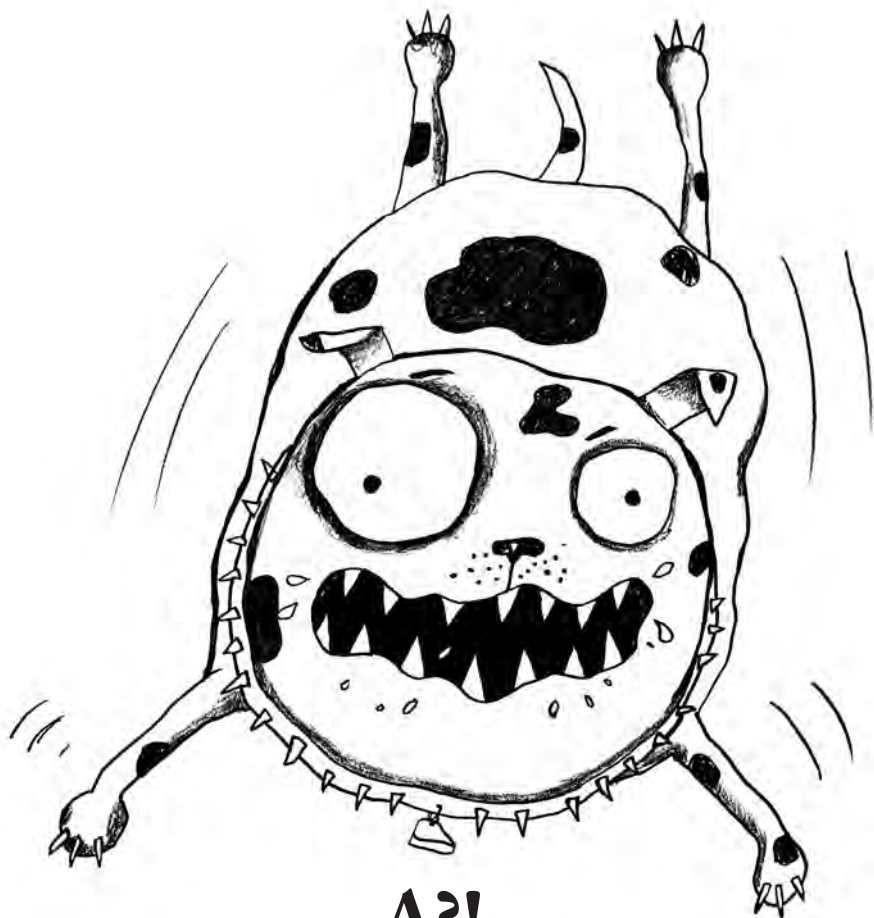
Već se sprema da ODSKOČI
i zarije svoje ZUBE pravo

u tvoja VELIKA...
SOČNA...

rrrrrr

... ČEKAJ!

Hajde da tu STANEMO.

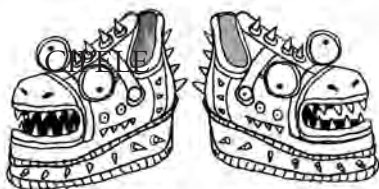
A?!

Kad biste morali da odaberete jedan par cipela kojim biste ZAŠTITILI v a š a stopala od POMAHNITALOG PSA, KOJE biste cipele odabrali?

PAR A:

one ZASTRAŠUJUĆE

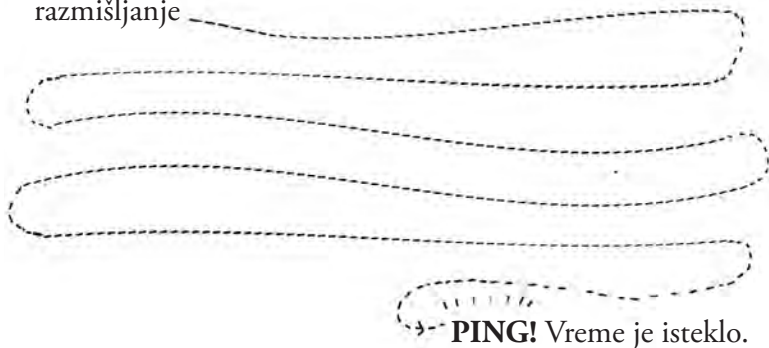

ili **PAR B:**

one PRAKTIČNE CIPELE?

Za slučaj da vam treba, evo vam još malo vremena za razmišljanje

PING! Vreme je isteklo.

Jeste li odabrali PAR A, one **ZASTRAŠUJUĆE CIPELE**, sa metalnim šiljcima, OŠTRIM zubima i senzorima? Onda ste **POTPUNO** i sasvim...

...pogrešili! A evo zašto. Kao prvo, one pripadaju osobi po imenu Popi Potpetić, koja bi POBESNELA kad biste joj drpili cipele.

Popi bi poslala jednog od svojih

OPAKIH, ludih pasa po njih.

Kao drugo,

POGLEDAJTE IH SAMO!

One su šiljate, kabaste, uvrnute i nestabilne. **KO** bi uopšte mogao da hoda, a kamoli da **TRČI** u takvoj obući?

(Osim Popi Potpetić, naravno.)

ALI, ako ste odabrali **PAR B?**

Pa, ove cipele možda **ne izgledaju** baš posebno, ali stvarno jesu.

Da biste POBEGLI Popinom psu u njima, dovoljno bi bilo da lupite petom o petu i kažete:

„CIPELE, UVIS!“

I onda ***FIIIIJUUUUUUUUUUUUUUUU!***

Odleteli biste kao RAKETA, a pas bi ostao da grize vazduh i da se pita gde ste, jer te cipele mogu da LETE!

(Zar to nije UZBUDLJIVO?)

Zamislite samo koliko biste se ZABAVLJALI noseći leteće cipele.

ŠKLJOC

Nikad više ne biste zakasнили u školu.

S LAKOĆOM biste dohvatili sve s najviše police!

Neko visok vam zaklanja pogled?

Nikakav problem!

Leteće cipele bi bile **FANTASTIČNE.**

SVI bi želeli jedan par (pa čak i ja).

Ali... (A uvek ima neko „ali“, zar ne?)

Pre nego što se previše zagrejete za te cipele, osoba koja ih poseduje ne želi da IKO sazna da one uopšte i POSTOJE.

A NAROČITO ne jedna osoba:

Popi

Potpetić.

(Da, OPET ona.)

Jer kad bi ona saznala, to bi bila prava

KATASTROFA!

Popi bi UKRALA leteće cipele, a zatim LAGALA kako je strašno pametna jer ih je ONA izmislila. A pošto je prava **OŠTROKONDŽA**, UPOTREBILA bi te cipele da se PRIJAVI za NAJprestižnije takmičenje SVIH VREMENA:

NAGRADU „ZLATNA CIPELA“.

(Popi Potpetić toliko očajnički želi da je osvoji, da je to prosto bolno.)

Svake ČETIRI godine NAJBOLJI obučarski gradovi POZIVAJU se na takmičenje za **vrhovnu** nagradu za obuču.

Na **VELIKOJ, RASKOŠNOJ** ceremoniji takmičenje je uvek ŽUSTRO. Pred panelom sudija predstavlja se najmaštovitija i najneverovatnija obuća s gedžetima.

A pobednička obuća izumitelju može promeniti sreću,
a i ŽIVOT **ZA SVA VREMENA.**

No, to se dosad nije dogodilo Popi Potpetić.

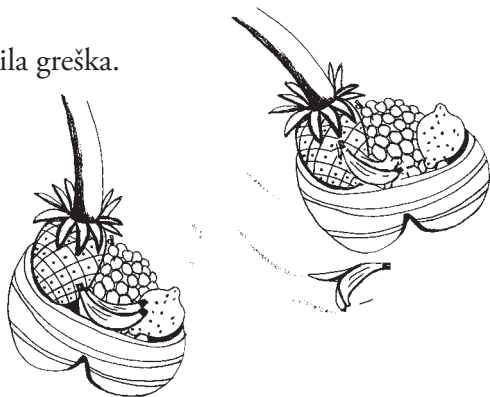
Iako se godinama prijavljuje, dosad je osvojila samo
nagradu za **NAJBOLJU HUMORISTIČKU
CIPELU...**

a čak je i to bila greška.

Ha-ha!

Ha-ha-ha!

Ha-ha-ha!

Doduše, nije da Popi nije pokušala da osvoji

NAGRADU „ZLATNA CIPELA“.

Ali njene kabaste, debele PLATFORME prosto nisu zadivile sudije.

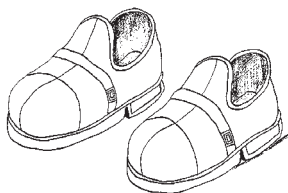
Ali kad bi imala par **LETEĆIH CIPELA**, glavna **NAGRADA** bi pripala NJOJ i niko nikada više ne bi

MOJE! mogao da joj se smeje.

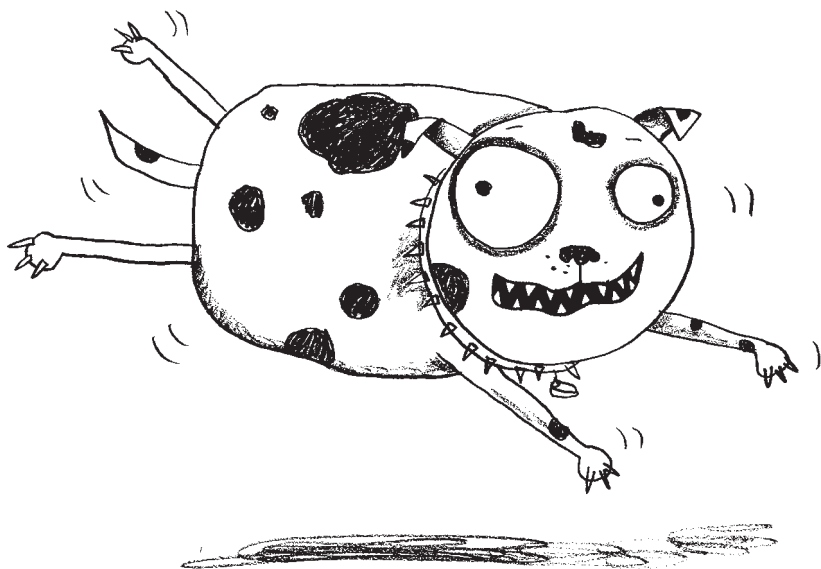

Popi bi postala **JOŠ** moćnija i **POGANIJA** nego što je sada, te **KO ZNA** koja bi još zlodela počinila?

Otud shvatate zašto je **VEOMA** važno da ove cipele ostanu skrivene. I dosad su bile **VEOMA** dobro čuvana tajna. Sve do ovog trenutka...

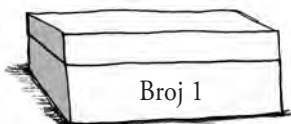
...kada će se **SVE** promeniti.

(Pas je i dalje živ i zdrav, za slučaj da ste se brinuli.

Pogledajte samo tu njegovu ozarenu njuškicu.)

CIPELGRAD je uglavnom bio čuven samo po jednom...

lubenicama. (Šalim se – po cipelama, naravno.)

U njemu je živio Ivko Stopalo sa svoje dvoje dece, **Rubinom** i **Medom**, u Naselju Kutija za cipele, u malenoj kući u obliku – pogodili ste – kutije za cipele.

Jedne noći, kad je većina ljudi u naselju bila u dubokom snu, iz kuće porodice Stopalo počeo je da **DOPIRE** neki pomalo čudan zvuk.

Bilo je to nekakvo... **FIJUUU**

fjuuu FIJUUUUUUkanje...

Koje je probudilo Rubinu.

Pošto su sve kuće od cipela bile toliko zbijene, ona se već navikla da čuje svakojake zvukove, ali ovaj joj je iz nekog razloga delovao drugačije, iako nije bila sigurna zašto,

Rubina je nastavila da sluša.

FIIIIJUUUUUUUU

FIIIIJUUUUUUUU

FIIIIJUUUUUUUU

Eto ga opet.

„Medo... **MEDO!**“, doviknula je Rubina svom bratu, koji je spavao na drugom kraju zajedničke sobe.

On se nije odazvao, pa je Rubina ustala. Meda je bio u stanju ama baš sve da prespava, što je Rubini išlo na živce.

„**MEDO**, jesi li čuo ovo?“, protresla ga je Rubina.

„Spavam“, progundā on.

„Ne, ne spavaš“, istaknu Rubina.

„E baš spavam“, promrmlja Meda, pa se okrenu.

„Medo...“, nastavi Rubina da ga DRMA.

„Vrati se u krevet“, uzvratu joj Meda.

A zatim se opet začu ta BUKA.

FIIIIiiijUUUuuuuuu

FIIIIiiijUUUuuuuuu

FIIIIiiijUUUuuuuuu

„Šta je to“, upita Rubina, nagnuvši se preko njega.

„Verovatno... neko čudovište“, iscrpljeno joj uzvрати Meda.

„Baš si duhovit. Idem da probudim Tatu“, reče Rubina.

„Nemoj da budiš Tatu“, uzdahnu Meda, ali ga je Rubina ignorisala (što je često imala običaj da radi).

Ona odgurnu u stranu vrata njihove spavaće sobe te ugleda svetlo koje je dopiralo iz kuhinje.

Dobro je, Tata je već ustao, pomisli Rubina. Ali zvučalo je kao da je još neko s njim. Čula je razgovor.

Ko li je to bio?

Rubina se odšunjala niz hodnik, preskačući škripatave podne daske. A zatim se sakrila iza police s knjigama (njenog tajnog mesta odakle bi prisluškivala razgovore odraslih a da je niko ne vidi).

Odgurnuvši debeli kuvar u stranu napravila je lep procep kroz koji je mogla da **proviri** u kuhinju. Tata je i dalje pričao – samo Rubina nije mogla da ga vidi.

„Dosta je bilo uzbuđenja za jednu noć.

Hajde, Šic, daj da te spustimo.“

Rubi se osmehnu. Znači, TO je bila ta buka!

Beše to njihova mačka Šic, koja bi se često

ZAGLAVILA navrh kredenca. Mora da ju je

Tata spasavao.

A ONDA Rubina krajičkom oka ugleda kako nešto
lebdi naniže s plafona. Ona pogleda uvis... pa nekoliko
puta zatrepta. Zar joj se prividalo?

„Auuuuuuuuuuuuuuuuuuuu...“

Ona zinu u čudu.

DVA STOPALA

su lebdela

u vazduhu..

A onda su,

polako,

počela

da se

spuštaju,

sve

niže

i

niže

i

niže.

BIO JE TO NJEN TATA!

ALI Rubini su ZAPRAVO pažnju privukle

CIPELE koje je on nosio.

Obe cipele su sa strane imala mala bela pernata krila
koja su lepetala gore-dole, praveći ONO

FIJUUU
fjuuu
FIJUUUUUUkanje...

Rubina je piljila u Tatu dok je ovaj sletao u cipelama.

Došlo joj je da **UZVIKNE:**

„Pa ovo je tako **UZBUDLJIVO!**
TATA IMA
LETEĆE CIPELE!“

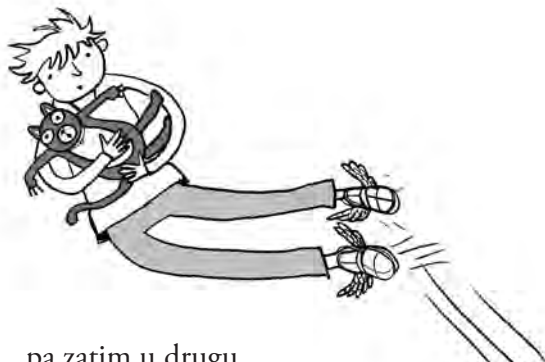
NIKAD dotad nije videla leteće cipele.

Niti iko drugi.

Navodno ih je bilo *nemoguće* napraviti.

Dok se Tata primicao sve bliže tlu, on IZNENADA
poče da se

ZANOSI u jednu stranu,

pa zatim u drugu.

A onda stopala počеше da mu **drhte**

i da se

KLATE...

prvo na jednu...

...pa na drugu stranu.

„Uuuuuuuuups!

Hajde, cipele,
nemojte baš sad.

Cipele, DOLE!

Cipele, DOLE!

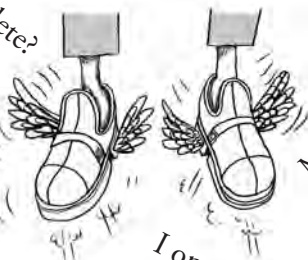
Samo lagano!“

Najzad je Tata uspeo da uspostavi kontrolu i bezbedno sleteo.

„Uspešno spasavanje“, obznani on kad mu je Šic iskočila iz naručja. Rubina protrlja oči, ZAR SE OVO STVARNO DEŠAVALO? Imala je milion pitanja za Tatu, na primer:

Jesi li TI NAPRAVIO te leteće cipele?

Koliko visoko mogu da polete?

Mogu li JA da dobijem jedan par?

Koliko BRZO lete?

I ono NAJVAŽNIJE,

ZAŠTO SI KRIO

TE LETEĆE CIPELE OD MENE?!

Rubina se upravo spremala da izađe iza police ne bi li dobila odgovore na ta pitanja, kada je nešto što je Tata uradio ZAUSTAVI u mestu.

„UPAMTI, Šic, NIKO NIKADA
ne sme da sazna za ove leteće
cipele. Ni RUBINA, ni
MEDA, i NAJBITNIJE
OD SVIH, NI POPI
POTPETIĆ!“

Rubina se sledila.

Popi Potpetić je bila Tatina užasna šefica koja se
Rubini nimalo nije dopadala (a malo kome jeste).

Tata je zvucao ozbiljno.

„Kad bi ove cipele IKADA
pale u grozomorne šake ili na
grozomorna stopala Popi Pot-
petić, to bi bila prava pravcata
KATASTROFA.“

Tata utom zastade, pa se strese.

„Potpuno bi POMAHNITALA, pa bi mi UKRALA cipele, kao i sve drugo što posedujem – i to OPET! Ništa nije bezbedno od Popi Potpetić, pa čak ni TI“, reče Tata, te uperi prst u Šic.

Rubina se naslonila na zid i ćutala.

Bilo je prekasno – već je videla te cipele.

Ja baš umem da čuvam tajne. Nikome neću reći, pomisli Rubina. Mada će možda morati da kaže Medi (ako bude fin prema njoj).

Nepomično je sedela i pokušala da još malo oslušne.

„Znaš šta? Uz još malo rada, računam da bismo MOGLI s njima DA OSVOJIMO **NAGRADU 'ZLATNA CIPELA'**.

Zamisli samo izraz na Popinom licu“, reče Tata, pa duboko udahnu.

„Sanja je oduvek SANJALA da osvoji nagradu s letećim cipelama. Izumela ih je dok je ona bila vlasnica radnje i godinama radila na nacrtima, sve dok nisu bile skoro pa savršene!“

On odmahnu glavom.

„Da nije bilo one zmijske, sad bi sve bilo drugačije.

Svakako ne bih radio za Popi Potpetić, bar sam u TO siguran.“

Šic *mjauknu* kao da je odgovarala Tati. A Rubina je ćutala. I njoj je nedostajala njena mama.

Rubina i Meda su bili veoma mali kada im je majka umrla od **ujeda zmije otrovnice**. Bila je prava misterija odakle se ta zmija pojavila i niko nije znao gde je odgmizala. Sanjinu smrt su preneli i u vestima, pošto zmije nikad dotad nisu videne u **CIPELGRADU**.

Sanja Sandala (Rubinina i Medina mama) kad pravi cipele.

Nakon Sanjine smrti, Tata je postao tužan pa je prestao da pravi cipele i da rukovodi radnjom. Njegovi dobri prijatelji Čarna Čizmić i Gojko Gojzerica dali su sve od sebe da mu pomognu, ali

NIŠTA nije moglo zaustaviti Popi Potpetić da Tati

ULETI kao LEŠINAR s ponudom

kakva se teško odbija.

„Prodaj mi tvoju radnju i sve u njoj, a ja ću ti dati

posao u Planeti Potpetić, kao i kuću u NASELJU KUTIJA OD CIPELA, jer sam veoma dobra osoba* i MNOGO MI JE STALO do tebe i tvoje porodice“, rekla mu je ona. **„Pomisli na svoju DECU, Ivko. Potpiši ovde i SVI tvoji problemi će NESTATI.“**

Popi je lagala.

napomena: Popi nije dobra osoba.

Ugovor je bio

OGROMAN

sa **MNOGO**

raznih klauzula

ispisanih sitnim,

sitnim slovima.

Tata se našao u užasnom položaju. Novac mu je i te kako bio potreban te je mislio da nema izbora.

„Trebaće nam vremena da se spakujemo. Zadržaću sve što je Sanja ikada napravila“, insistirao je Tata. A onda, kad su mu Popini opasni psi zarezali oko nogu, Tata je nevoljno potpisao ugovor.

OVDE POTPIS

Ivko Stopalo

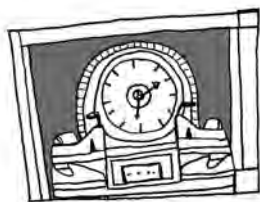

Porodica tek što se iselila,
a Popi je već organizovala da celu
obučarsku radnju...

...sravne sa zemljom.

Srećom, Ivko je uspeo da spase LETEĆE CIPELE i da ih sakrije podalje od Popi. Te cipele su Ivku postale JOŠ dragocenije sada kada uz sebe više nije imao svoju predivnu Sanju, svoju srodnu dušu. Bio je rešen da ih čuva na bezbednom, zajedno s njenim knjigama i nekoliko drugih njenih stvari.

Tata utom baci pogled na sat. Već je prošlo pola tri izjutra. A zatim poče da odlaže cipele u njihovu drvenu kutiju.

„Hajde, Šic, oboje treba da se malo naspavamo“, reče on.

„Dosta je bilo uzbuđenja za jednu noć.

Hajde da proverimo kako su klinци, da se uverimo kako još uvek spavaju.“

Rubina proguta knedlu.

„O, ne...“

Morala je da ode

ODMAH, pre nego što je

Tata vidi, a ponestajalo joj je vremena.

Rubina šmugnu iza police te brže-bolje na prstima pođe preko škriputavih podnih dasaka nazad u svoju sobu, gde je Meda i dalje spavao i tiho hrkao.

Rubina **skoči** ispod pokrivača, te ga navuče sebi preko glave. U stopu ju je sledila Šic, koja je iznenada odlučila kako je baš sjajna ideja da

SKOČI na Rubinin krevet i da je stiska šapicama **GORE-DOLE**, kao da mesi testo.

„Bež' s mene, Šic!“ , prosikta Rubina, ali Šic nije htela ni da mrdne.

Kad je Tata ušao,
Rubina se pravila da
spava. On proveri
da li je Meda u redu,
a zatim priđe
Rubini i nežno

pridiže Šic. Rubina se ukipila i nije se mrdala.

„Laku noć, Rubina i Medo. Sanjajte snove čudesne
i nek vam cipele nikad ne budu tesne“, prošapta Tata, a
zatim iznese Šic i zatvori vrata za sobom.

Rubina pričeka nekoliko sekundi, a zatim IZDAHNU,
te **ŠIROM** otvori OČI.

I KAKO sad da SPAVA?

Jedino što joj beše na umu behu...

LETEĆE CIPELE.

Leteće cipele...

Leteće cipele...

Sa belim pernatim krilima!

Kako LETE gore-dole.

Tata je imao leteće cipele.

Da li da kaže Medi? Ili bi se on IZLANUO?

To bi trebalo da ostane tajna.

Misli su joj se, ROJILE ali već je bilo toliko kasno da su joj kapci postajali sve teži... i teži... i teži.

A onda...

leteće... cipele...

cipele... leteće cipele...

čokolada... čoko... lada...

Njammmmmmmmmmmmmmmm.

Zzzzzzzzzzzzzzzzz

Zzzzzzzzzzzzz

Leteća čokolada